

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣΟΝΙΑΣ

Πρὸς τὸν κ. Συντάκτην τῆς Ἀναμορφώσεως

Ἄ ο ἦ ν α ς

Ἐπὶ θεοῦ ζήλου ἐνεπλήσθημεν καὶ ἀκτίς θεοῦ φωτὸς ἐφώτισε τὰς καρδίας μας ἅμα τῇ ἀναγνώσει τῶν δύο πρώτων κατὰ Μασονίας ἄρθρων τῆς ἀξιολύτου ἐφημερίδος σας, ὅθεν σπεύδομεν νὰ συγχαρῶμεν ὑμᾶς ἐκ μέσης καρδίας καὶ μεθ' ὑμῶν προσέτι τοὺς ζηλωτὰς τῆς τοῦ Χριστοῦ Πίστεως καὶ φρουροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκοπῶν Πατρῶν καὶ Ἡλείας Ἱερόθεου, Πανάρτεον Δουληγέρι, ἀρχιμανδρίτην, Μιχ. Γαλανόν, Σ. Φιλόρετον κλπ. τοὺς ἐπαγρυπνοῦντας καὶ γράφοντας καὶ ἤδη γράφοντας κατὰ τῆς Σατανικῆς Μασονικῆς Σπείρας, τῆς βλασφημοῦσης ἐναντίον τῆς Θεότητος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περιβαλλομένης τὸ ἔνδυμα τοῦ προβάτου, τουτέστι τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἀδελφοποίησιν, ἐνῶ ἔσωθεν πράγματι εἰσι λύκοι ἀρπαγες, ἀρπάζοντες ἐκ τῆς πόλης τοῦ Χριστοῦ τὰ ἀπλοῖκά πρόβατα. Παρακαλοῦμεν δὲ τὸν Κύριον νὰ δώσῃ ὑμῖν ζῶην καὶ θάρρος εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξητε τὴν θεῖαν ἀλήθειαν, τὴν παρὰ πάντων σχεδόν, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἀναλαβόντων τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτήν, περιφρονουμένην. Ὁ δὲ λαὸς, μέρος τοῦ ὁποίου ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι ἀποτελοῦμεν, ἐμάθομεν τοὺς Μασόνους καὶ ὀλονέν τοὺς μανθάνομεν καὶ με μίαν φωνὴν φωνάζομεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τῆς πολυτλήμονος ἡμῶν Πατρίδος: «Ἐξω οἱ Μασόνοι ἀπὸ τῆν Ἐκκλησίαν! Ἐξω οἱ Μασόνοι ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἐξουσίας καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους! Ἐξω οἱ ὑποκριταὶ! Ἐξω οἱ ὕλισται! Ἐξω οἱ διαφθορεῖς τοῦ Ἔθνους! Ἐξω οἱ προδόται τῆς Πατρίδος! Ἐξω! Ἐξω! Ἀρκετὰ σὰς ἠνέχθημεν, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ σὰς ὑπαφέρωμεν.»

Σεῖς δέ, ἀξιότιμοι ἐργάται τῆς ἀληθείας, ἀνδρίξασθε, κραταιούσθε, μὴ θέσητε

τὸν φόβον τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅλος ὁ ἀγὼν τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὴ τοῦ χριστιανοῦ ἀνθρώπου ἐνταῦθα ἔγκειται, ἐν τῷ θέτειν δηλ. τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ὑπεράνω παντός ἄλλου φόβου· ἡ δὲ νίκη αὐτοῦ ἐπιτιθήσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν στέφανον τῆς δόξης. Ἐὰν ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐπικρατήσῃ ἐν ὑμῖν καὶ ἐν παντὶ εὖ φρονοῦντι ὑπὲρ τὸν φόβον τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν ὑπερισχύσῃ τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων, δύνασθε νὰ ἀναφωνήσητε κατὰ τὸ τέλος τοῦ βίου ὡς ὁ Ἀπόστολος τῶν ἔθνων, ὁ μέγας Παῦλος· «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Δίκαιος Κριτὴς» (Ἰ. Τιμῶθ. δ'. 7—8). Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἰδίᾳ ἡ ἱστορία τοῦ θεοσεύματος αὐτοῦ, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἱστορία τοῦ χριστιανισμοῦ, εἶναι πλήρης παραδειγμάτων ἀνθρώπων, εἴτινες προτίμησαν τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τὸν φόβον τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτε ὁ Φαραὼ διέταξεν εἰς τὰς μαῖας νὰ ἀποκτείνωσιν τὰ ἄρρενα τῶν Ἑβραίων, αἱ μαῖαι, ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο τὸν Θεόν, ἠθέτησαν τὴν φωνὴν τοῦ βασιλέως· «ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθ' ὅτι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐξωγόνοον τὰ ἄρρενα» (Ἐξοδ. α'. 17). Ὁ Βαλαάμ, ὅτε ὁ Βαλαάμ προέτεινεν αὐτῷ, ἵνα καταρασθῇ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίνατο· «Ἐὰν δῶ μοι Βαλαάμ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου» (Ἀριθ. κβ'. 18). Καὶ ἡ δικαία Σωσάννα εἰς τοὺς ἐπιβουλεωμένους τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀπεκρίνατο, ὅτι προτίμᾳ νὰ πῶσιν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἢ νὰ ἀμάρτη ἐνώπιον

τοῦ Θεοῦ. «Καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβύτεροι, καὶ εἶπον πρὸς Σωσάνναν· ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σου ἐσμὲν· διὸ συγκατάθου ἡμῖν, καὶ γενοῦ μεθ' ἡμῶν· εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρήσομεν σοι, ὅτι ἦν μετὰ σοῦ νεανίσκος, καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ. Καὶ ἀνεστῆναξεν Σωσάννα, καὶ εἶπε· στενά μοι πάντοθεν· ἐὰν γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἐστίν· ἐὰν τε μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν· αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ μὴ πράξασαν ἐμπσεῖν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἀμαρτεῖν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου» (Δαν. ἐν τῷ περὶ Σωσ. 19—23).

Ἄλλὰ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, διαταχθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορος νὰ προσκυνήσωσιν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ἐπιμόνωσ ἠρνήθησαν, προτίμησαν τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως. «Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ τρεῖς παῖδες λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος· τοῦτου ἀποκριθῆναι σοι· ἔστι γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς, ὃ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς κλιβῆς τοῦ πυρός τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς» (Δαν. γ'. 16). Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ τρεῖς παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ἐπέμεναν, προκρίναντες νὰ γίνωσιν παρανάλωμα τοῦ πυρός, ἐπειδὴ εἶχον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ζῶντα τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὃν αὐτοὶ ὁ Θεὸς ἔγραψε καὶ ἔδωκε τῷ Μωϋσεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ. «Κύριον τὸν Θεόν σου φοβήθησιν καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεισιν καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ» (Δευτερ. γ' 13).

Συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνδράς τῆς Π.Δ. καὶ οἱ ἄγιοι τῆς Ν. Διαθήκης, ἧτις εἶνε ἡ πλήρωσις τῆς Παλαιᾶς, τὸν αὐτὸν δρόμον ἐβάδισαν, προτίμησαντες πάντοτε τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐν πρώτοις αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδίδαξε, καὶ ἐπέβαλε μάστιγα εἰς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς νὰ προτιμῶσιν πάντοτε διὰ πάσης θυσίας, διὰ θυσίας καὶ αὐτῆς τῶν τῆς ζωῆς, τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τὸν φόβον τῶν ἀνθρώπων,